

Uddrag af betænkning nr. 530 (1969) om uddannelse af det ikke-sygeplejerskeuddannede plejerspersonale ved statshospitalerne

Kapitel 4

Almindelige overvejelser vedrørende uddannelsen af plejepersonale

Resultatet af udvalgets overvejelser for den fremtidige uddannelse

Det grundlæggende synspunkt i udvalgets overvejelser har været, at behandlingen af psykiatriske patienter er undergået en meget væsentlig ændring inden for de sidste årtier. Medens der tidligere for en stor gruppe af patienternes vedkommende mere var tale om pleje og overvågning, er forholdet nu det, at hver plejerson skal indtage en direkte behandlende rolle i forhold til patienterne. Der er herved ikke blot tale om at beskæftige patienterne i større udstrækning end tidligere, men også om at indtage en mere aktiv holdning over for patienterne i den korte eller lange periode, hvor de opholder sig på institutionen.

Udvalgets medlemmer er enige om, at der også i fremtiden må bygges på, at de psykiatriske hospitaler har 2 grupper af plejepersonale, nemlig dels en gruppe med sygeplejerskeuddannelse og dels en gruppe med en mere begrænset uddannelse (plejere, plejersker, plejeassistenter), og at formålet med sidstnævnte gruppes uddannelse må være følgende:

1. dels at bibringe eleverne teoretiske kundskaber og praktiske færdigheder, der gør

dem egnede til under lægers og sygeplejerskers vejledning

at deltage i klinisk observation og rapportgivning med henblik på såvel den somatiske som den psykiske tilstand hos patienterne,

at deltage i plejen af patienterne ud fra såvel sygeplejemæssige som hygiejniske og mentalhygiejniske principper og

at deltage i den psykiatriske behandling, herunder specielt gennem aktiv og selvstændig indsats at medvirke til patienternes optræning og aktivering,

2. dels at bibringe eleverne en etisk holdning over for deres gerning, således at det bliver en selvfølgelighed,

at de indadtil på hospitalet udfører deres arbejde ud fra den rette indstilling og forståelse for sindslidende patienters plejemæssige og medmenneskelige behov samtidig med

at de udadtil aktivt medvirker til at udbrede et menneskeligt og forstående syn på patienterne og de institutioner, der tager sig af dem.

Den hittidige uddannelse her i landet af plejepersonalet giver ikke personalet mulighed for at imødekomme de krav, som man ud fra ovennævnte målsætning og under hensyntagen til den udvikling, der har fundet sted med hensyn til behandlingen af psykisk lidende patienter, må stille til plejepersonalet ved nutidens psykiatriske institutioner.